

ΑΠΟ ΤΗ ΔΡΑΣΗ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΜΑΣ

Ομιλία του Προέδρου του Σωματείου κ. Χρ. Πέτσα στη χοροεσπερίδα της 1ης Δεκεμβρίου 1988

Αγαπητοί συγχωριανοί, φίλοι και εκτιμητές του έργου του Σωματείου μας,

Με αισθήματα ανέκφραστης χαράς και ικανοποίησης, γιατί μου δίδεται απόψε η ευκαιρία ν' απευθυνθώ προς όλους σας και να σας καλωσορίσω σε τούτη την κοινωνική μας θραυιά. Οι τέτοιες εκδηλώσεις μας φέρουν όλους μαζί για ν' ανανεώσουμε δεσμούς συγγένειας και φιλίας, ν' αναπτύξουμε αισθήματα αγάπης και οικειότητας, συνεργασίας και αλληλοβοήθειας, στοιχεία απαραίτητα στην κοινωνική μας ζωή και προπαντός ν' αντλήσουμε πίστη και θάρρος για να συνεχίσουμε σταθερά και αμείωτα το δίκαιο αγώνα μας μέχρι της επιστροφής στα ιερά μας χώματα.

Παράλληλα απευθύνω σ' όλη τη συγκέντρωση θερμό αγωνιστικό χαιρετισμό και κάμνω θερμή έκκληση να μη παρεκκλίνουμε από τη σωστή γραμμή του αγώνα μας αν δεν εξασφαλιστούν οι αναγκαίες προϋποθέσεις για φυσική και εθνική επιβίωση του Ελληνισμού της Κύπρου μας. Και οι προϋποθέσεις τούτες δεν είναι άλλες από την αποχώρηση των τουρκικών στρατευμάτων και όλων των εποίκων, την επικράτηση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, με την εφαρμογή των τριών βασικών ελευθεριών, διακίνησης, εγκατάστασης, ιδιοκτησίας. Όρος ακόμη κεφαλαιώδης είναι το ενιαίο του κράτους, οι ασφαλείς διεθνείς εγγυήσεις και αποφυγή της μονομερούς επέμβασης.

Για να συνεχισθεί όμως ανυποχώρητα ο δίκαιος αγώνας μας πρέπει ο νους και η σκέψη μας να είναι αδιάλειπτα στους προσφιλείς μας τόπους. Στην Κυθρέα, τη Χρυσίδα, τη Βώνη, το Νιο Χωριό, το Τραχώνι, το Παλαίκυθρο, το Έξω Μετόχι. Η μνήμη των κατεχομένων θα δίδει πίστη και δύναμη στον αγώνα μας.

Αλήθεια ποιος μπορεί να ξεχάσει τον Κεφαλόβρυσσο που ασταμάτητα έδιδε ζωή και ζωτικότητα σ' όλη την περιοχή μας. Παρείχε σ' όλα τα περίχωρα την ανάλογη ποσότητα νερού για ύδρευση και άρδευση

και μετέβαλλε με το πλούσιο νερό του μια εκτεταμένη όαση μέσα στην απέραντη πεδιάδα της Μεσαορίας. Ποιος μπορεί να λησμονήσει την κοσμοσυρροή που γίνονταν καθημερινά στην πλάτεια του κάτω από τη δροσερή σκιά των αιωνοβίων πλατάνων, τη φρεσκάδα και ξεκούραση που ένιωσε κάθε φιλοξενούμενος επισκέπτης; Ποιος μπορεί να ξεχάσει τον κακοτράχαλο Πενταδάκτυλο που με το απόκρημνο και την αγριάδα των ασβεστολιθικών πετρωμάτων από τα οποία γίνονταν ο ασβέστης και τα σκύρα που τροφοδοτούσαν χάρις στην εξαιρετική τους ποιότητα ολόκληρη την Κύπρο. Πέραν τούτων παρουσίαζε επιβλητική και δεσπόζουσα θέση και στεκόταν σαν πυργοδεσπότης να προστατέψει την ιστορική μας περιοχή στο πέρασμα αιώνων από κάθε επίβουλο εχθρό. Σήμερα θλιμμένος και περίλυπος ατενίζει την τουρκοκρατούμενη περιοχή και αναμένει καρτερικά την επιστροφή των νομίμων κατοίκων της, των Ελλήνων προσφύγων που έχουν προγόνους τους Αχαιούς και η ελληνικότητα των τόπων μας χρονολογείται παραπάνω από τρεις χιλιετηρίδες.

Ποιος μπορεί να ξεχάσει το παλιό δημοτικό σχολείο του Αγίου Ανδρονίκου στην αυλή της ομώνυμης εκκλησίας που ιδρύθηκε στα μέσα του προηγούμενου αιώνα και παρείχε τα φώτα του επί ολόκληρες δεκαετίες όχι μόνο στα παιδιά της Κυθρέας αλλά και όλης της περιοχής γιατί ήταν το μοναδικό στον καιρό του. Ποιος μπορεί να ξεχάσει το νεώτερο δημοτικό σχολείο της Τούμπας, του Αγίου Ανδρονίκου Κυθρέας που κτίστηκε σε πανοραμική θέα και κάθε επισκέπτης δεν χόρτανε το έκπαγλο θέαμα. Προς Νότο πρόβαλλε η πυκνοφυτευμένη μας περιοχή και πιο πέρα η απέραντη Μεσαορία που στο βάθος της Ανατολικά διακρινόταν η Αμμόχωστος με το μεγάλο της λιμάνι, Δυτικά η πρωτεύουσα και Δυτικότερα η Περιοχή Μόρφου με τον κόλπο των Σόλων και πέραν τούτων ο γέρο Όλυμπος με τις κορυφογραμμές του. Το βλέμμα

του θεατή αν στρεφόταν προς Βορρά θα διέκρινε στην κορυφογραμμή του Πενταδακτύλου το πυκνόφυτο δάσος της Χαλεύκας που η φύση στόλισε μ' ομορφιά και κάλλος για να γίνει διαμαντένιο στολίδι της οροσειράς. Το σχολείο τούτο παρείχε αγωγή και παιδείυση για παραπάνω από 60 χρόνια μέχρι της αποφράδας μέρος της Β' εισβολής των Τούρκων της 14ης Αυγούστου 1974. Σεβαστοί διευθυντές της παλιάς φάλαγγας των δασκάλων έθρεψαν με την πνευματική τους τροφή γενεές γενεών και άφησαν ανεξίτηλη τη σφραγίδα τους στο πέρασμα τους. Ζαννετίδης, Φραγκεσκίδης, Κυπραγόρας, Κυριακίδης, Γαβριήλ Καραπατάκης, Γιάννης Κύρκος, Χρ. Λογγίνος, Γ. Κορέλλης και τελευταίος ο νυν ομιλητής.

Κανένας από μας δεν μπορεί να ξεχάσει το Γυμνάσιο Κυθρέας που ιδρύθηκε το 1969. Στεγάστηκε αρχικά σε ιδιωτικά κτίρια και 1-2 χρόνια αργότερα κτίστηκε το κτιριακό του συγκρότημα σε μια περιοχή στην Κάτω Κυθρέα χωμένη στα λιχωρία και τα λεμονόδεντρα με το σύστημα αποκέντρωσης για να εξυπηρετήσει όλη την εκπαιδευτική περιοχή Κυθρέας. Άρχισε σαν τριτάξιο και στη συνέχεια προσθέτονταν ανα μία

τάξη για να συμπληρωθεί σε πλήρες εξατάξιο Γυμνάσιο. Συγκέντρωνε περί τους 450 μαθητές. Τέτοιες μνήμες από τη περιοχή μας πρέπει συστηματικά να εγείρουμε στη μνήμη και να τις μεταδίδουμε στους απογόνους μας παιδιά και εγγόνια για να τα κάμουμε κοινωνούς των τόπων μας σε βαθμό που να τους γνωρίσουν και αγαπήσουν και να ενδιαφερθούν και αυτά για το ξεσκλάβωμά τους.

Πριν κλείσω την παρούσα ομιλία μου θεωρώ υποχρέωση να υπενθυμίσω σ' όλους πως προκειμένου να υπογραφεί λύση με επιστροφή και ο τελευταίος πρόσφυγας πρέπει να επιστρέψει για να γίνει ο Ελληνισμός συμπαγής όγκος έτσι που να μπορέσουμε να ριζώσουμε και πάλι στους αγαπημένους μας τόπους. Πολλοί προβάλλουν το επιχείρημα της εγκατάστασης και εξασφάλισης περιουσίας και σπιτιού στην ελεύθερη περιοχή. Μα η περιουσία τούτη θα είναι πάλι στην κυριότητά τους και σ' αυτή, με την επιστροφή τους θα προσθέσει, ό,τι έχει εγκαταλείψει με τον ξεριζωμό του.

Σας εύχομαι καλή διασκέδαση και ευχάριστη κοινωνική βραδιά.

Ευχαριστώ!

Χριστούγεννα

Σε ταπεινή μέσα σπηλιά
στης Βηθλεέμ την πόλη
αστράφτει ως ανέσπερο
και λάμπει η πλάση όλη.

Του κόσμου τούτου ο πλαστοουργός,
ο λυτρωτής γεννιέται,
σε φάτνη γέρνει φτωχική
κι ευθύς αποκοιμείται.

Μικρούλης, λες δεν ένοιωθε
του κόσμου την κακία
κι αποκοιμήθηκε γλυκά
κοντά στην Παναγία.

Αυτός, κι ας ήταν μικρός
Θεός ήταν και γνώστης
και αποδιώχνει το κακό,
του κόσμου φως και Σώστης.

Γεώργιος Κοκής.